

[Aksel Larsen.]

forslag simpelt hen en teknisk nødvendighed, så jeg går ud fra, at det må tinget ubetinget vedtage. Jeg tilføjer dog med det samme, at jeg har stillet et ændringsforslag til det, fordi jeg finder, at det er forkert, at man giver sælgere af ejendomme en ekstra skattefri margen på 5 000 kr.

Hvad de ændringsforslag, jeg har stillet, angår, må jeg bemærke, at egentlig havde jeg haft lyst til at stille lovforslaget, som det var udformet af den daværende finansminister, Kampmann, som ændringsforslag. Forslaget er jo blevet noget dårligere ved anden behandling, og jeg ved ikke, om det skyldes, at man har skiftet finansminister, eller om man måske endda kan gå så vidt, at man siger til sig selv, at dette, at det er en ny finansminister, der står fadder til det ændrede forslag, har sin årsag i, at den radikale fløj har fået det, man kalder kolde fødder, hvad den ikke burde have fået. Jeg ved det ikke, men jeg havde som sagt lyst til at genfremstille det oprindelige lovforslag. Jeg har dog ment ikke at burde gøre det, dels fordi jeg er modstander af at lave noget, der kan opfattes som demonstration, og dels fordi man må erkende, at efter det, der er sket med forslaget om ændring i lov om særlig indkomstskat, ville det blive en teknisk meget vanskelig historie at genfremstille det oprindelige lovforslag.

Jeg har derfor foretrukket at stille et par beskedne ændringsforslag til lovforslaget, som det foreligger efter anden behandling. Jeg søger med disse ændringsforslag at gøre lovforslaget i hvert fald noget bedre, end det nu er.

Det væsentlige ændringsforslag vedrører skalaen i § 1. Den højtærede finansminister har jo selv ved anden behandling påvist, at detailpristallet og byggeindeksen siden 1949 er steget med henholdsvis 48 og 51 pct. Hvis vi nu går ud fra — vi kan så diskutere, om det er rimeligt eller ikke, men lad denne diskussion ligge — at der bør være en skattefri grundmargen på 40 pct., så er det da urimeligt, at man yderligere vil fritage det dobbelte af denne prisstigning fra beskatning, og det er jo det, man vil, hvis man vil gennemføre lovforslaget i den affattelse, det har fået ved anden behandling. I den affattelse af lovforslaget hedder det, at for året 1949 skal der gives — om jeg så må

sige — et skattefrit fradrag på 128 pct., og derpå går dette fradrag ned med 8 pct. årligt, altså nøjagtig det dobbelte af, hvad detailpristallet og byggeindeksen efter den højtærede finansministers opfattelse er steget. Jeg synes, at der bør være parallelitet her, og derfor har jeg tilladt mig at stille mit ændringsforslag uden for betænkningen under nr. 1, som bibeholder en grundmargen på 40 pct. men i øvrigt reducerer de årlige 8 pct. til 4 pct. Jeg tror, det vil gøre det hele meget mere rimeligt, og det vil i langt højere grad bidrage til, at loven får den virkning, dens oprindelige fædre havde tænkt sig den skulle have. Jeg vil tillade mig at anbefale ændringsforslaget til vedtagelse.

Det samme gør jeg naturligvis vedrørende mit ændringsforslag under nr. 2 og mit underændringsforslag under nr. 3. Når man giver et så stort beløb som skattefri margen, som tilfældet er, er det dog urimeligt, at man vil lægge 5 000 kr. ekstra på toppen, og det er jo det, man vil efter den affattelse, lovforslaget nu har. Jeg foreslår, at disse 5 000 kr. forsvinder fra lovforslaget, og anbefaler også dette til vedtagelse.

Finansministeren (Philip): I anledning af det ærede medlem hr. Aksel Larsens udtalelser vil jeg oplyse, at når de 5 000 kr. er blevet sat ind i lovforslaget, skyldes det først og fremmest ønsket om at slippe for en lang række små sager. Meningen er, at man gennem de 5 000 kr. på forhånd skal kunne afskære mange små parcelsalg, som finder sted landet over, fra overhovedet at skulle ind under overvejelser af, hvorvidt de skal beskattes.

Over for det ærede medlem hr. Poul Møller vil jeg gerne indrømme, at lovforslaget kan synes noget indviklet. Det er dog ikke fuldt så indviklet, som det ærede medlem ville gøre det til, idet der ikke er nogen forskel med hensyn til behandlingen af tab fra det oprindelige forslag til det nuværende. I begge tilfælde kan tabene ikke fradrages. Begrundelsen herfor har det ærede medlem jo selv givet, så at jeg næsten ikke behøvede at gentage den. Det er en selvfølge, at skal man have de betydelige tillæg ved fortjeneste, så må der også være et betydeligt procentvis fradrag — eller hvad jeg skal kalde det — ved tabene, således at der er en betydelig margen, og hvis man tænker